

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1.По1.4/10
Дана 12.05.2010. године
Београд
Немањина бр. 9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, судија Милимира Лукића, Драгољуба Ђорђевића, Александре Златић и Мирјане Поповић, чланова већа, уз учешће вишег судијског сарадника Александра Багаша, као записничара, у кривичном предмету против **окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК**, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца-Специјално тужилаштво Кт.С.9/07 од 10.07.2009.године, окривљених АА, ЈЈ и ЗЗ као и бранилаца окр. АА, адв. БА, браниоца окр. ББ, адв. БА, браниоца окр. ВВ, адв. ВА, браниоца окр. ГГ, адв. ГА, браниоца окр. ДД и ЂЂ, адв. ДА, браниоца окр. ЕЕ, адв. ЕА, браниоца окр. ЖЖ, адв. ЖА, браниоца окр. ЗЗ, адв. ЗА, браниоца окр. ИИ, адв. ИА и браниоца окр. КК, адв. КА, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр. 23/07 од 10.10.2008. године, у јавној седници већа одржаној у смислу чл. 375 ЗКП-а у присуству заменика АЈТ-а Бранислава Живковића, окр. АА, окр. ЖЖ, окр. ЗЗ, окр. КК, окр. ДД, адв. ДА1, адв. ГА, адв. ВА, адв. БА, а у одсуству уредно обавештених окривљених ГГ, ББ, окр. ЕЕ, адв. ЖА, адв. ЕА, адв. КА, адв. АБ, адв. ЗА, за кога се по заменичком пуномоћју јавио адв. ЗА1, дана **10. 11. и 12.05.2010. године**, донео је дана **12. маја 2010. године**,

ПРЕСУДУ

Уважавањем жалби окривљеног АА, његовог браниоца адв.АБ, браниоца окр.ВВ, адв. ВА, браниоца окр.ЕЕ, адв. ЕА и браниоца окр.ИИ, адв. ИА, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр. 23/07 од 10.10.2008. године, у погледу одлуке о казни, тако што **АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ**, за кривично дело, описано у изреци првостепене пресуде због којег су оглашени кривим **ОСУЂУЈЕ**

окр.АА, на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца,

окр. ВВ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци,

окр.ЕЕ, на казну затвора у трајању 1 (једне) године и 2 (два) месеца и

окр. ИИ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца,

у које казне им се урачунава време проведено у притвору и то у односу на окр. ВВ, време проведено у притвору од 28.05.2007. године па до 10.06.2008. године, у односу на окр. ЕЕ, време проведено у притвору од 28.05.2007.године до 27.02.2008.године и у односу на окр. ИИ, време проведено у притвору од 28.05.2007.године до 27.02.2008.године, **док се у осталом делу жалбе** окр. АА и његовог браниоца адв. АБ, браниоца окр. ВВ, адв. ВА, браниоца окр. ЕЕ, адв. ЕА и браниоца окр. ИИ, адв. ИА, као и жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду-Специјалног тужиоца Кт.С.9/07 од 10.07.2009.године, окр. ЈЈ окр. ЗЗ, његовог браниоца адв. ЗА, браниоца окр. ББ, адв. БА, браниоца окр. ГГ, адв. ГА, браниоца окр. ДД и ЋЋ, адв. ДА, браниоца окр. ЖЖ, адв. ЖА и браниоца окр. КК, адв. КА, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, и у непреиначеном делу пресуда Окружног суда у Београду, Посебног одељења Кп.бр. 23/07 од 10.10.2008. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Београду, Посебно одељење Кп.бр. 23/07 од 10.10.2008. године окр. АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЖЈ и КК оглашени су кривим, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из чл.350. став 3. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ и осуђени су и то АА, на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, окр. ББ, на казну затвора у трајању од две године и осам месеци, окр. ВВ, на казну затвора у трајању од две године, окр. ГГ, на казну затвора у трајању од две године, окр. ДД, на казну затвора од две године и шест месеци, окр. ЋЋ, на казну затвора од једне године и десет месеци, окр. ЕЕ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, окр. ЖЖ, на казну затвора од десет месеци, окр. ЗЗ, на казну затвора у трајању од две године и десет месеци, окр. ИИ, на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци окр. ЈЈ, на казну затвора у трајању од пет месеци и окр. КК, на казну затвора у трајању од пет месеци. На основу чл. 350 ст. 4 КЗ одузета су путничка возила и то од окр ДД возило марке аа од окр. ЗЗ возило марке аа1 од окр. ЕЕ возило марке аа2, а од оптужених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ЈЈ, ИИ и КК одузети су сви мобилни телефони и картице ближе означеним у потврдама о привремено одузетим предметима које се налазе у списима предмета. Истовремено на основу чл. 91 и 92 ст. 1 КЗ и чл.513 ст. 1 и 2 и 515 ЗКП-а, одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то од окр. ББ новац у износу од 200 евра, од окр. ДД, новац у износу од 650 евра и 1.000,00 динара а окривљени су обавезани да на име преосталог дела прибављене имовинске користи стечене

извршњем кривичног дела плате и то окр. АА у износу од 5.000 евра окр. ББ износ од 1.800 евра окр. ВВ у износу од 1.000 евра, окр. ГГ износ од 2.200 евра, окр. ДД износ од 1.160 евра, окр. ЋЋ износ од 1.170 евра, окр. ЕЕ износ од 720 евра, окр. ЖЖ износ од 540 евра, окр. ЗЗ износ од 2.000 евра и окр. ИИ износ од 1.000 евра и то у динарској противвредности по званичном курсу Народне банке Србије и то у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу чл. 193, 194 и 196 ЗКП-а обавезани су окривљени да у року од 15 дна од правноснажности пресуде под претњом извршења плате трошкове кривичног поступка чију ће висину суд утврдити посебним решењем, а да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плате на име паушала и то оптужени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЗЗ износе од по 30.000,00 динара а оптужени ЋЋ, ЕЕ, ИИ износ од по 15.000 динара а оптужени ЖЖ, ЈЈ и КК износ од по 10.000 динара. У ставу II изреке првостепене пресуде на основу чл. 355 тач. 3 ЗКП-а окр. ЛЛ ослобођен је оптужбе да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 2 КЗ а на основу чл. 354 ЗКП-а у односу на окр.ЛЛ одбијена је оптужба је учинио кривично дело злочиначког удруживања из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ док је на основу чл. 197 одлучено да у односу на окр. ЛЛ трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

Окружно јавно тужилаштво-Специјално тужилаштво због повреде Кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да другостепени суд преиначи ожалбену пресуду и окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК, огласи кривим и утврди им казне за извршено кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ а потом да свим окривљенима за извршено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 КЗ у вези чл. 61 КЗ утврди строжије казне затвора и свим окривљенима изрекне адекватне јединствене казне затвора.

Окр. АА, без навођења основа по ком изјављује жалбу а из саме жалбе произилази да се жали на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање уз предлог да другостепени суд узме у обзир наводе његове жалбе и донесе правилну одлуку.

Окр. ЈЈ, такође без навођења законског основа а из жалбе такође произилази да се жали због погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање уз предлог да другостепени суд преиспита ожалбену пресуду и да га ослободи кривице.

Окр. ЗЗ, без навођења законског основа, из жалбе произилази да се жалби због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања са предлогом да другостепени суд укине ожалбену пресуду и предмет врати на поновно разматрање или да приликом одлучивања другостепени суд знатно умањи казну изречену првостепеном пресудом.

Бранилац окр. АА, адв. АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде

Кривичног закона одлуке о казни и одлуке о одузимању имовинске користи са предлогом да другостепени суд укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијану пресуду преиначи тако што ће оптуженог АА блаже казнити. Адв. АБ је предложио да буде позван заједно са оптуженим на седницу већа на којој ће се одлучивати о жалбама.

Бранилац окр. ББ, адв. БА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о кривичним санкцијама и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да другостепени суд преиначи ожалбену пресуду тако што ће окр. ББ ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичним санкцијама, одлуке о трошковима поступка и одлуке о одузимању имовинске користи. Бранилац адв. БА је предложио да буде благовремено обавештен са окривљеним о седници већа како би истој присуствовао.

Бранилац окр. ВВ, адв. ВА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона због одлуке о казни и због одлуке о одузимању имовинске користи и одлуке о висини трошкова са предлогом да другостепени суд ожалбену пресуду у односу на окр. ВВ, преиначи и донесе ослобађајућу пресуду или да исту укине и предмет врати на поновно одлучивање с тим да се о дану одржавања седнице обавести.

Бранилац окр. ГГ, адв. ГА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни и одузимању имовинске користи, са предлогом да другостепени суд закаже и одржи јавну седницу позове окривљеног ГГ и његовог браниоца адв. ГА и пресуду преиначи и оптуженог ослободи оптужбе или смањи по висини изречену казну затвора као и одређену имовинску корист која се одузима или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку.

Бранилац окр. ДД, и окр. ЂЂ, адв. ДА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни и одузимању имовинске користи, са предлогом да другостепени суд укине ожалбену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће оптужене ослободити од оптужбе или ублажити казне које су им изречене или ако ипак нађе да су извршено кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 2 КЗ да их осуди на условну казну затвора чиме би сврха кажњавања била у потпуности задовољена.

Бранилац окр. ЕЕ, адв. ЕА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да другостепени суд преиначи првостепену пресуду тако што ће окр. ЕЕ ослободи од оптужбе или да исту преиначи тако што ће окривљеног блаже казнити или пак ожалбену пресуду укинути предмет вратити на поновно одлучивање. Адв. ЕА је предложио да са

својим брањеником буде обавештен о седници већа како би истој присуствовао.

Бранилац окр. ЖЖ, адв. ЖА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да другостепени суд уважи жалбу и ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи у погледу одлуке о санкцији тако што ће окр.ЖЖ изрећи блажу затворску казну или условну осуду. адв ЖА је такође предложио да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа како би истој присуствовали.

Бранилац окр. ЗЗ, адв. ЗА, из свих законских основа са предлогом да другостепени суд уважи жалбу побијану пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање или да пресуду преиначи и окр.ЗЗ ослободи од одговорности или да ожалбену пресуду преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће окривљеном изрећи блажу казну од оне која је изречена првостепеном пресудом. Адв. ЗА је такође захтевао да буде обавештен он и његов брањеник о дану одржавања седнице већа.

Бранилац окр.ИИ, адв. ИА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни са предлогом да другостепени суд у односу на окр.ИИ донесе ослобађајућу пресуду јер његова кривица није доказана.

Бранилац окр. КК, адв. КА, из свих основа за изјављивање жалбе предвиђених чл. 367 ЗКП-а са предлогом да о дану и часу одржавања седнице окривљена и он буду обавештени а да другостепени суд окривљеној КК изрекне условну осуду.

Одговор на жалбу Јавног тужиоца, поднео је бранилац окривљеног ББ, адвокат БА, са предлогом да другостепени суд одбије жалбу јавног тужиоца као неосновану, преиначи ожалбену пресуду тако што ће окр. ББ, ослободити од оптужбе или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичним санкцијама.

Одговор на жалбу Јавног тужиоца, поднео је и бранилац окривљеног АА, са предлогом да другостепени суд одбије жалбу Специјалног тужиоца у целисти.

Надлежно јавно тужилаштво је у поднеску Ктж.Ок.13/09 од 28.09.2009. године предложило је да другостепени суд као делимично основану, уважи жалбу Специјалног тужиоца и преиначи ожалбену пресуду само у погледу одлуке о кривичним санкцијама тако што ће свим окривљенима изрећи казне затвора у дужем временском трајању а да се изјављене жалбе окривљених и њихових бранилаца одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, је одржао седницу већа, у смислу члана 375 ЗКП-а, у присуству заменика АЈТ-а Бранислава Живковића, окр. АА, окр. ЖЖ, окр. ЗЗ, окр. КК, окр. ДД, адв. ДА1, адв. ГА, адв. ВА, адв. БА, а у одсуству уредно

обавештених окр.ГГ, ББ, окр. ЕЕ, адв. АБ, адв. ЖА, адв. ЕА, адв. КА, адв. ЗА, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и предлогом надлежног јавног тужилаштва и испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у смислу чл. 380 ЗКП-а, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Апелациони суд, као другостепени суд, у смислу члана 380 став 1 и 2 ЗКП, пази по службеној дужности.

Побијајући првостепену пресуду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, бранилац окр. ВВ, адв. ВА, у жалби не указује конкретно ни на једну битну повреду одредаба кривичног поступка, док бранилац окр. ДД и ЋЋ, адв. ДА, бранилац окр. ИИ, адв. ИА, бранилац окр. ГГ, адв. ГА, бранилац окр. ЗЗ, адв. ЗА и бранилац окр. КК, адв. КА, образложење овог жалбеног основа своде на оспоравање утврђеног чињеничног стања, о чему ће у одговарајућем делу образложења ове пресуде бити речи.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка бранилац окр.АА, адв. АБ, истиче да се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП-а не може заснивати и да се ова повреда из чл. 368 ст. 1 тач. 10 односи на преслушане снимке аудио записа снимљених телефонских разговора и прочитане из истих с обзиром да је у примени мера из чл. 232 ЗКП-а поступљено супротно одредбама овог законика. Бранилац даље истиче да је наредба истражног судије Окружног суда у Београду Посебно Одељење Кри. Пов.П.бр.525/06 од 28.07.2006.године на коју се надовезују све остале наредбе у овом предмету представља наредбу којом се проширује и продужава већ постојећа наредба из другог предмета и да би се прибављањем наредби на које се надовезује наредба Кри.Пов.бр.525/06 од 28.07.2006.године дошло до наредбе Кри.Пов.П.бр.212/06 од 14.04.2006.године а којом се такође проширује већ постојећа наредба истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду Кри.Пов.П.бр.79/05 од 19.05.2005.године и да би се прибављањем претходних наредби јасно уочило да нису законито продужаване јер се наредба Кри.Пов.П.бр.79/05 од 19.05.2005.године односи на лице ЉЉ, и иста наредба је допуњена и проширена наредбом Кри.Пов.П.бр.31/04 и Кри.Пов.П.бр.72/05 од 04.05.2005.године која се у другом ставу односи на лице АА и још три НН лица. Бранилац даље наводи да је трајање мера из напред наведене наредбе истекло 19.08.2005.године а да је након скоро 6 месеци истражни судија Посебног одељења Окружног суда у Београду наредбом Кри.Пов.бр.72/05 од 17.11.2005.године незаконито проширио наредбу Кри.Пов.бр.79/05 од 19.05.2005.године за још три месеца.

Жалбени наводи браниоца окр.АА, адв. АБ, оцењени су неоснованим јер се наредба истражног судије Окружног суда у Београду Посебно Одељење Кри. Пов.П.бр.525/06 од 28.07.2006.године, у овом предмету појављује као иницијална наредба која је продужавана и на коју се надовезују остале наредбе. За доношење наведене наредбе били су испуњени законом прописани услови и трајање мера предвиђених овом наредбом сведено је на законом прописано време те се на оваквом доказу може заснивати судска одлука, за шта је првостепени суд у

ожалбеној пресуди дао довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

У вези напред реченог, исправно првостепени суд закључује, да је по овом кривичном предмету, наредба Кри. Пов.П.бр.525/06 од 28.07.2006. године у односу на окривљеног АА почетна, јер се из те наредбе види да је истражни судија одредио меру према лицу које користи одређени број телефона а да се у том процесном тренутку још нису знали сви подаци о његовом идентитету, те да се тек у следећој наредби која се надовезује на ову наредбу, утврђују потпуни подаци о личности надзираног лица, као окривљеном АА. Из наведених и потпуно јасних разлога, не стоји теза одбране оптуженог АА, да наредба Кри. Пов.П.бр.525/06 од 28.07.2006. године није основна наредба и да у односу на овог окривљеног постоји нека друга „иницијална“ наредба у другом кривичном предмету.

Бранилац окривљеног АА, адв. АБ, даље наводи да се пресуда заснива на битној повреди одредаба кривичног поступка прописаној одредбом чл. 368 ст. 1 тач. 11 ЗКП-а, јер је изрека пресуде неразумљива противречна сама себи и разлозима пресуде и да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама или су ти разлози потпуно нејасни и у знатној мери противречни. Неразумљивост пресуде се огледа у томе да је улога оптуженог АА, у свим радњама за које је оглашен кривим нејасна. Да се само паушално наводи да је оптужени АА, договара са неким од оптужених али се њихов договор ни на који начин не прецизира а неразумљивост пресуде се огледа и у томе што није прецизирано која су лица била предмет недозвољеног преласка државне границе, транзита, односно боравка у РС, те да је изрека пресуде нејасна јер се за окр. АА, ни за једну радњу за коју је оглашен кривим не наводи колико је остварио противправне имовинске користи.

Апелациони суд у Београду, је оценио као неосноване жалбене наводе браниоца окр. АА, адв. АБ, браниоца окр. ББ, адв. БА, браниоца окр. ЕЕ, адв. ЕА и браниоца окр. ЖЖ, адв. ЖА, да ожалбена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тачка 11 ЗКП-а и повреду из става 2 истог члана, коју истиче адв. БА и насупротив тим жалбеним наводима овај суд оцењује да не постоји противречност у погледу одлучних чињеница, на којима се пресуда заснива, а да образложење садржи непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама које су од значаја за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари, које у свему прихвата и Апелациони суд у Београду.

Наиме, жалбени наводи браниоца окр. АА, адв. АБ, оцењени су неоснованим јер је улога окр. АА, у недозвољеном преласку државне границе, транзиту или боравку страних држављана, насупротив жалбеним наводима у погледу одлучних чињеница расветљена, за шта је првостепени суд дао довољне разлоге за сваку од радњи описаних у тачкама 1,2,3,5,10,11,12 и 13 изреке првостепене пресуде за које је окр. АА, оглашен кривим. Првостепени суд је одлучне чињенице у погледу кривичноправних радњи окр. АА, утврдио делимично из исказа окривљених АА, ББ, ГГ, транскрипата телефонских разговора које је првостепени су детаљно образлагао као и других доказа изведених на главном претресу, а за своју одлуку је дао јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Бранилац окр. ББ, адв. БА, побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 и става 2 ЗКП-а, наводи да је изрека пресуде неразумљива, противуречна разлозима изнетих у образложењу пресуде, да у самој пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а они који су наведени су нејасни и у знатној мери противречни. Нејасност пресуде се огледа у томе да није утврђено ко је пасивни субјект кривичног дела, односно која лица су пребацивана на начин како се то изреком ставља на терет, те да се посебно када је реч о кинеским држављанина у образложењу пресуде уопште не наводи да ли је режим кретања кинеских држављана преко граница Републике Србије под забраном, да ли подлеже визном режиму и слично. Бранилац окр. ББ, адв. БА, даље истиче да у првостепеној пресуди суд интерпретира извештај МУП-а Републике Македоније, а да такав доказ није изведен током поступка. У жалби се даље наводи да је у првостепени суд као доказ у поступку користио слушање пресретнутих телефонских разговора који су незаконито прибављени, јер наредбу суда за прислушкивање телефонских разговора не могу да извршавају органи унутрашњих послова, већ то може и мора да чини независна невладина самостална организација која се специјализовано бави пословима телефонског саобраћаја, а да конкретно у односу на окр. ББ не постоји ни једна оригинална и основна наредба која се односи на ово лице, већ су све наредбе изведене из наредби за праћење телефонских разговора других лица, која су по посебном основу била стављена под мере праћења телефонских разговора.

Апелациони суд у Београду, налази да су наводи браниоца окр. ББ, адв. БА, неосновани. Наиме, првостепени суд је у односу на окр. ББ, утврдио одлучне чињенице и за своју одлуку дао довољне разлоге које прихвата и овај суд. Чињеница да у свим тачкама нису утврђена имена лица која се превозе, не чини пресуду нејасном и неразумљивом, како истиче бранилац окр. ББ, адв. БА, јер је суд одлучне чињенице на којима се пресуда заснива утврдио делимично на основу одбране окр. ББ, делимично из исказа окр. АА, ВВ, ДД, ЕЕ, на основу транскрипата телефонских разговора и осталих доказа изведених на главном претресу, због чега су жалбени наводи оцењени неоснованим. Што се тиче извештаја МУП-а Републике Македоније, тај извештај се у ожалбеној пресуди само интерпретира и из те интерпретације суд не изводи закључак о некој од одлучних чињеница већ се закључак суда о одлучним чињеницама заснива искључиво на доказима изведеним на главном претресу како је то већ у овом ставу наведено. Наредбе суда везане за надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација на основу ЗКП-а, спроводе органи унутрашњих послова, због чега је и овај навод браниоца окр. ББ, адв. БА, оцењен неоснованим. У односу на окр. ББ, прва наредба за прислушкивање телефонских разговора донета је под бројем Кри. Пов.п број 68/07 од 08.02.2007 године и односи се на лице „аа“ а проширена је 03.05.2007 године када су утврђени подаци окр. ББ. Основна наредба се односи на окр. АА и током спровођења ове мере, откривено је деловање још једне организоване групе и из тог разлога се према њима основне наредбе доносе проширењем наредбе издате према АА, за шта је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге на странама 70,71,72,73 и 74 ожалбене пресуде, које у свему прихвата и овај суд.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, бранилац окр. ЕЕ, адв. ЕА, наводи да је изрека пресуде неразумљива, да су разлози о одлучним чињеницама наведени у пресуди нејасни и противречни, да се у пресуди не наводе лица – страни држављани којима је окривљени ЕЕ, омогућио прелаз државне границе.

Насупрот томе, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд као што је и напред наведено утврдио имена пасивних субјеката у случајевима када је то било могуће, међутим чињеница да нису наведена имена свих лица која су била превожена од стране окривљених па и од стране окр. ЕЕ, како је то наведено у изреци пресуде, не чини пресуду нејасном и противречном у погледу одлучних чињеница, јер је суд у погледу одлучних чињеница које је у односу на окр. ЕЕ, утврдио делимично из одбрана окр. ЕЕ и исказа појединих окривљених, транскрипата телефонских разговора и других доказа изведених на главном претресу, дао јасне непротивречне и довољне разлоге које прихвата и Апелациони суд у Београду.

Бранилац окривљеног ЖЖ, адв. ЖА, побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 1 ЗКП-а, истиче да је првостепени суд пропустио да наведе из одбране оптуженог ЖЖ да је за прву вожњу као таксиста такси удружења „вв“ сазнао преко радио уређаја и да је контактирао мобилним телефоном лице које је вожњу наручило и да се касније испоставило да се ради о окривљеном ДД, кога до тада није познавао, са којим се и касније договарао у вези накнадно обављених вожњи којих је укупно било четири. У жалби се даље наводи да је оптужени ЖЖ, признао да се највероватније ради о страним држављанима, али да је мислио да се ради о румунским или бугарским грађанима који су долазили у Србију ради обављања сезонских послова, што у то време није било неуобичајено.

Апелациони суд у Београду, налази да чињеница да је окривљени за прву вожњу обавештен преко радио везе у дружења „вв“ није од значаја уколико се има у виду његово касније учешће у инкриминисаним радњама због којих је првостепеном пресудом и оглашен кривим. Наводи браниоца окривљеног ЖЖ, адв. ЖА, којима истиче да је окривљени мислио да се ради о страним држављанима румунским или бугарским држављанима који су дошли у Србију ради обављања сезонских послова, је оцењен неоснованим, јер је у супротности са осталим доказима изведеним на главном претресу посебно транскриптима снимљених телефонских разговора из којих произилази управо супротно, односно да је окр. ЖЖ, знао да се ради о страним држављанима што првостепени суд детаљно образлаже од стране 49 до 54 ожалбене пресуде и за своју одлуку даје јасне разлоге.

По оцени овог суда неосновани су жалбени наводи окр. АА, ЈЈ, ЗЗ и бранилаца окр. АА, адв. АБ, окр. ББ, адв. БА, окр. ГГ, адв. ГА, окр. ДД и ЂЂ, адв. ДА, окр. ЕЕ, адв. ЕА, окр. ЖЖ, адв. ЖА, окр. ЗЗ, адв. ЗА, окр. ИИ, адв. ИА и окр. КК, адв. КА, којима оспоравају првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд правилно и свестрано ценећи

изведене доказе и одбране окривљених, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложење у првостепеној пресуди прихвата и овај суд.

Окр. АА, у жалби наводи да сматра да је суд погрешно утврдио да је он организатор криминалне групе која се бавила кријумчарењем људи и недозвољеним прелазом државне границе и да није крив.

Окривљени ЈЈ, у жалби истиче такође да није припадник организоване криминалне групе и да није знао да се ради о илегалним имигрантима, да није добио нити један динар, нити је помагао свом брату да он заради новац вршећи кривично дело.

Окр. ЗЗ, у жалби истиче да је прихватио на смештај седам лица са Косова и Метохије, на наговор свог комшије из __, након чега је када се нико није јављао да их узме, звао разне људе како би их се решио. У жалби даље наводи да првостепени суд није узео у обзир полицијски извештај о тајном праћењу од 10 и 11.4.2007. године, да се у извештају нигде не спомиње да је још неко био са њим када је од ЖЖ, преузео људе, те да се не спомиње никаква плава жена, што потврђује да је он говорио истину, када је рекао да је сам преузео људе од окривљеног ЖЖ.

У изјављеним жалбама Окр. АА, ЈЈ и ЗЗ, се дакле и не указује на постојање неке чињенице, околности или пак доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда а који би довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведених доказа, а што је све првостепени суд имао у виду и по налажењу овог суда правилно оценио и за своје закључке дао јасне, логичне и у свему прихватљиве разлоге.

Бранилац окр. АА, адв. АБ, истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање и то због битних повреда одредаба кривичног поступка о којима је било речи у претходном делу образложења. Даље истиче да правилност утврђеног чињеничног стања одбрана неће посебно ни оспоравати осим у погледу висине прибављене противправне имовинске користи за оптуженог АА, истичући да за окр. ГГ на страни 64 пресуде суд наводи да је за превоз три лица узео 600 еура, што би било 200 еура по човеку, а да је за радње под тачком два у изреци пресуде утврђено је да је узео 450 еура за два лица, суд закључује да је он за свако лице узимао најмање по 100 еура, док за оптуженог АА, паушално и без икаквог основа утврђује износ од најмање 150 еура по човеку.

Бранилац окр. ББ, адв. БА, побијајући пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, истиче да суд није утврдио да ли су кинески држављани легално ушли на територију Републике Србије, односно да ли су легално прешли граничну линију приликом уласка, а све то у контексту исказа окривљеног који је рекао да је лица превозио само до __, те да је приликом превоза лица имао сазнања да се ради о лицима са Косова и Метохије која путују по различитих градовима Србије са различитим потребама. У жалби се даље истиче да није окривљени ББ, особа која је ангажовала остале окривљене, на

пример ВВ и ГГ, јер су та лица била они извршиоци који су оптуженом Мухамеду упућивали лица којима треба да обезбеди превоз.

Наводи жалбе да је окривљени ББ, лица превозио само до __ и да је мислио да се ради о лицима са Косова и Метохије, су у супротности са доказима које је првостепени суд извео на главном претресу, посебно транскрипата телефонских разговора између окр. ББ и окр. ДД, у којима окр. ББ даје упутства окр. ДД да не креће са више аутомобила одједном већ један по један и да се у току пута обавештавају где се тачно налазе, на основу чега првостепени суд правилно закључује да је окр. ББ упознат са целом ситуацијом, односно да зна да учествује у незаконитом превозу људи – страних држављана, због чега су и наводи жалбе браниоца окр. ББ, адв. БА, оцењени неоснованим. Што се тиче жалбеног навода да окр. ББ, није ангажовао окривљене ВВ и ГГ, у првостепеној пресуди се и не наводи да је окр. ББ ангажовао окр. ВВ и ГГ, већ да је ангажовао окр. ДД, па је и овај жалбени навод оцењен као неоснован.

Бранилац окр. ГГ, адв. ГА, побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указује да изрека исте не садржи конкретне и јасно одређене радње које је извршио окр. ГГ, посебно када је у питању тачка један изреке пресуде, за коју је окр. ГГ оглашен кривим, односно да суд није утврдио у ком месту су прихваћена лица, где су преведена преко административне линије, како им је то и на који начин оптужени омогућио боравак и која је лица ангажовао за даљи њихов прелазак. Даље, у чињеничном опису радњи недостаје битно обележје дела прибављене користи. У односу на радње описане под тачком два бранилац истиче да првостепени суд није утврдио шта је у ствари оптужени уопште урадио, да је нејасно са ким се договарао, што је случај и у тачкама три, пет и шест. У погледу тачке девет, бранилац у жалби наводи да такође нису утврђени поуздани и сигурни докази, као и у односу на претходне тачке које су окривљеном ГГ, стављене на терет, на основу којих би се могло закључити да је оптужени извршио кривично дело за које је осуђен.

Наводи жалбе браниоца окр. ГГ, адв. ГА, оцењени су као неосновани. Наиме, првостепени суд је правилно и свестрано ценећи све изведене доказе, утврдио чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке и у односу на окр. ГГ, које у свему прихвата и овај суд. Наводи браниоца да првостепени суд у односу на окр. ГГ, није утврдио одлучне чињенице је супротан доказима изведеним на главном претресу и одбранама окривљених на основу којих је првостепени суд утврдио одлучне чињенице у погледу инкриминисаних радњи окривљеног ББ, описаних у тачкама 2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12 и 13 изреке првостепене пресуде због којих је и оглашен кривим. У односу на окр. ГГ, одлучне чињенице првостепени суд је утврдио из транскрипата телефонских разговора и комуникације између окр. ГГ и извесног ЉЉ, разговора које је окр. ГГ обављао са окр. АА, ББ, разговора које су међусобно водили друга окривљена лица у овом поступку, на основу одбрана окривљених и других доказа које је суд извео и правилно ценио у смислу чл.17 и 352 ЗКП-а, на основу чега је првостепени суд извео правилан закључак у погледу одговорности окр. ГГ, за радње описане у изреци првостепене пресуде због којих је оглашен кривим.

Бранилац окр. ЋЋ и ДД, адв. ДА, истиче да су ЋЋ и ДД, возили путнике јавно и видљиво са истакнутим такси ознакама на возилима, да нису имали право као професионални таксисти да легитимишу путнике. У жалби се даље истиче да је суд пропустио да утврди у току доказног поступка да ли је цена по којој су оптужени предметна лица превозили приближно оној по којој се на тим релацијама наплаћују такси услуге.

Овакви жалбени наводи су оцењени неоснованим, јер из доказа изведених на главном претресу произилази да су окривљени ДД и ЋЋ, знали да се баве незаконитим радњама описаним у изреци пресуде. Тако из транскрипта о разговору обављеном између окр. ББ и ДД, окр. ББ, даје упутства окр. ДД, да не креће са више аутомобила одједном како не би скретали пажњу. Наведени став суда се потврђује и из разговора између окр. ДД и окр. ББ, од 10.04.2007 године где окр. ББ јасно каже ДД да су лица без папира, а затим из наредних разговора у којима ДД обавештава окр. ББ да не сме да иде са лицима без папира до Новог Сада, већ само до __, па је по налажењу овог суда, првостепени суд дао довољне и јасне разлоге за своју одлуку. При оваквом чињеничном стању по налажењу и овог суда није од значаја колика је цена такси услуга на оваквим релацијама па првостепени суд није био ни обавезан да то посебно утврђује, посебно имајући у виду и чињеницу да се цена такси услуга на дужим релацијама може договарати.

Бранилац окр. ЕЕ, адв. ЕА, у жалби истиче да суд није утврдио умишљај код његовог браниоца, те је и сам окривљени изјавио да је сва лица која је одвезао до одређеног места из тог места сам и вратио у место где их је преузео, а то је __.

Такође, и наводи браниоца окр. ЕЕ, адв. ЕА, су оцењени неоснованим из доказа које је првостепени суд извео јасно произилази одговорност ЕЕ за радње описане у изреци првостепене пресуде због које је оглашен кривим. Наводи његовог браниоца да он није знао да учествује у превозу страних држављана и да је лица које је превезао од __ увек враћао поново у __ нису прихваћени јер не одговарају осталим доказима које је суд извео на главном претресу из којих је између осталог и на основу снимљеног телефонског разговора од 06.02.2007. године и 07. и 08.02.2007. године, означени под шифром „гг“ закључено да окр. АА разговара са окр. ЕЕ, што ни ЕЕ није оспорио, да уговарају превоз 5 лица и то да их окр. ЕЕ вози до Новог Сада или Суботице, а затим из наредних разговора окр. АА он наводи да има добру везу и уговора превоз лица до Загреба а из разговора од 02.07.2007. године између окр. АА и ЕЕ уговарају зараду ЕЕ од по 100 еура по човеку. Из разговора окр. АА од 08.02.2007.године са извесним ММ који разговара са телефона хрватске мобилне мреже обавештава окр. АА да је сместио људе негде где их ни полиција не може наћи. Из ових као и других разговора несумњиво је утврђено да је окр. ЕЕ, знао да се ради о недозвољеном транзиту страних држављана, због чега су и наводи жалбе његовог браниоца оцењени као неосновани.

Бранилац окр. ЖЖ, адв. ЖА, образлажући разлоге за побијање пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, наводи пре свега чињеницу да је оптужени ЖЖ, у контакт са окр. ДД, ступио преко диспечера

такси удружења „Беотакси“, што се потврђује и из потврде удружења Беотакси, која се налази у списима и да окривљени није имао овлашћење да проверава идентитет лица која превози.

Жалбени наводи браниоца окр. ЖЖ, адв. ЖА, оцењени су као неосновани. Побиијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац окр. ЖЖ, адв. ЖА, истиче исте наводе којима је оспоравао битне повреде одредаба кривичног поступка, о којима је већ било речи у предходном делу образложења ове пресуде.

Бранилац окр. ЗЗ, адв. ЗА, у жалби истиче да нема доказа да је окр. ЗЗ, учинио више противправних радњи, већ само једну коју признаје, да суд посебно није изнео одговарајуће доказе о кривици ЗЗ, за тачку тринаест и тачку четрнаест, због којих је оглашен кривим, те да недостатак образложења произилази из недостатка било каквог доказа, даље истиче и поставља питање правне валидности изведених доказа, конкретно аудио и видео записа који нису прибављени у складу са законом, па се нису ни могли користити у поступку.

У односу на окр. ЗЗ, првостепени суд је по налажењу овог суда у потпуности расветлио чињенично стање, и из доказа изведених на главном претресу утврдио одлучне чињенице које су од значаја за оцену кривично правне одговорности окр. ЗЗ, и за свој закључак дао јасне непротивречне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд, због чега су жалбени наводи браниоца окр.ЗЗ, адв. ЗА, оцењени неоснованим. Наиме, првостепени суд је за сваку од радњи због којих је окр. ЗЗ огласио кривим дао детаљно образложење. Тако првостепени суд детаљно образлаже транскрипте телефонских разговора од стране 49 до стране 56 из којих разговора утврђује одговорност окр. ЗЗ, за радње из тач. 10,12,13 и 14 изреке првостепене пресуде, због којих је оглашен кривим. Даље, у погледу радњи окривљених па и окр. ЗЗ, из тач. 10,12,13 и 14 изреке првостепене пресуде, суд је на главном претресу извео и друге доказе, па је тако прегледан видео запис означен као „Данјуб 1“ као и друге видео записе који су значајни у односу на окр. ЗЗ, у погледу тач. 10 и 12 изреке првостепене пресуде. У односу на догађај описан под тачком 13 првостепени суд је извршио увид у извештај МУП-а РС Полицијске станице Младеновац, од 28.04.2007 године, из ког је утврђено да су у аутомобилу окр. ЗЗ пронађена лица држављани Албаније који су касније и саслушани у општинском суду у Сопоту, који докази су изведени на главном претресу и које суд детаљно образлаже на страни 42 образложења ожалбене пресуде. Првостепени суд је одлучне чињенице утврдио на основу напред наведених доказа као и осталих доказа изведених на главном претресу и одбрана окривљених, посебно окр ЗЗ и окр. ИИ, за шта је дао довољне разлоге које прихвата и овај суд.

Бранилац окр. ИИ, адв. ИА, истиче да ни једно од превезених лица није указало на окр. ИИ као извршиоца, те да је окривљени ИИ сам изјавио приликом давања првог исказа пред припадницима МУП-а, да су у питању само „косовари и да је раселио бар сто лица са Косова“, те да је окривљени мислио да се ради о нашим држављанима.

Овакви жалбени наводи браниоца окр. ИИ, адв. ИА, оцењени су неоснованим јер су у супротности са доказима изведеним на главном претресу. Из самог исказа окр. ИИ, датог у полицији 28.05.2007 године, произилази да је у договору са окр. ЗЗ, превозио лица која је остављао на местима у близини Фрушке горе возећи заобилазним путевима. У исказу је даље навео да му је окр. ЗЗ, рекао да људе преузима извесни ЊЊ из Хрватске који их даље чамцем пребацује преко Дунава у Хрватску, те да му је познато да се ти људи пребацују у три етапе, да је постојала и једна „линија“ из Врања, која се бавила истим послом те да је један таксиста за кога је на главном претресу потврдио да је окр. ЖЖ од њега преузимао људе у __ шуми и то увек ноћу, због чега је и жалбени навод да је окр. ИИ, мислио да се ради о нашим држављанима оцењен неоснованим. Да је окр. ИИ, знао да се ради о страним држављанима утврђено је делимично на основу његове одбране као и осталих доказа изведених на главном претресу посебно транскрипата телефонских разговора, у ком делу је првостепени суд у погледу одлучних чињеница, такође дао довољне и непротивречне разлоге.

Бранилац окр. КК, адв. КА, истиче да првостепени суд није прихватио одбрану окривљене, као ни исказе окривљених ЗЗ и ЈЈ којима се потврђује да се окривљена сасвим случајно затекла на бензинској пумпи „_1_“ везано за догађај описан под тачком десет изреке пресуде, те да је такав став првостепеног суда произвољан и да не постоје конкретни и јасни докази да је КК, својом активном радњом учествовала у извршењу кривичног дела, што се по наводима овог браниоца потврђује и из извештаја полиције којим се описује визуелно посматрање догађаја на бензинској пумпи „_1_“ у ком извештају нема помена о учествовању КК, или било које женске особе. У односу на тачку четрнаест изреке ожалбене пресуде бранилац у жалби наводи да су у односу на окр. КК, из садржине разговора који се налазе на страни 55. образложења пресуде, наводе исечци разговора које је окривљена имала, те се суд упушта у дешифровање садржине разговора.

Чињенично стање у односу на радње окр. КК, за радње из тач. 10 и 14 изреке ожалбене пресуде првостепени суд је утврдио на основу исказа појединих окривљених, транскрипата телефонских разговора и других доказа које је извео на главном претресу. Тако је окр. ЗЗ у свом исказу у односу на тач. 10 изреке првостепене пресуде навео да је дошао на пумпу _1_ у Новом Саду, и у возилу марке Голф је видео плаву жену док му је мушкарац из тог возила пришао и рекао му да мало сачека док не дође возило „__“ јер његово возило у квару. Окр. ИИ, је у свом исказу навео да је лица преузимао најчешће код __ шуме, код места __ и др. Те да је по договору са ЗЗ, увек испред њега ишао окр. ЗЗ или окр. КК, са задатком да јаве ако наиђу на патролу полиције, те да је некад у „извидницу“ ишла КК, сама а некад са окр. ЗЗ и да му је два или три пута новац дала окр. КК и то 50 еура по особи. У односу на радње окр. КК, чињенично стање је утврђено и на основу других изведених доказа, посебно транскрипата телефонских разговора између ње и окр. ЗЗ, као и између других окривљених, зашта је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге, које у свему прихвата и овај суд, због чега су жалбени наводи браниоца окр. КК, адв. КА, оцењени неоснованим.

Наиме, да су окр. АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК,

извршили радње описане у изреци првостепене пресуде, произилази делимично из одбрана окривљених, транскрипата снимљених телефонских разговора и других доказа изведених на главном претресу које је суд правилно ценио, а што се све међусобно уклапа и потврђује, због чега су и жалбени наводи окривљених и њихових бранилаца, оцењени као неосновани.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене по оцени овог суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и К, па је правилно одлучио о њиховој кривици и правној квалификацији, па је радње окривљених описане у изреци првостепене пресуде квалификовао као кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у продуженом трајању из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 КЗ у вези чл. 61 КЗ, правилно је примењен закон јер се у радњама окривљених стичу објективна и субјективна обележја напред наведеног кривичног дела.

Наводи жалбе Окружног јавног тужиоца-Специјалног тужиоца који пресуду побија због повреде Кривичног закона истичући да је првостепени суд погрешно закључио да оптужени нису извршили и кривично дело злочиначко удруживање из чл. 346 КЗ и да првостепени суд за своју одлуку у том делу није дао јасне и уверљиве разлоге су оцењени неоснованим и стога што је првостепени суд правилно утврдио да кривично дело злочиначко удруживање у овом случају је конзумирано у кривичном делу недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 ст. 3 у вези ст. 2 КЗ за шта је првостепени суд дао јасне непротивуречне и довољне разлоге на страни 67 образложења ожалбене пресуде које у свему прихвата и овај суд.

Окружни јавни тужилац-Специјални тужилац првостепену пресуду побија и због одлуке о казни истичући да суд није изрекао адекватне затворске казне и да уопште нису цењене побуде из којих је ово дело учињено односно да није цењена побуда и мотив свих окривљених за извршење овог кривичног дела а то је стицање материјалне добити те да су није у довољној омери ценио околности под којима је кривично дело учињено.

Окривљени АА, ЈЈ и ЗЗ конкретно се у жалби нису позвали на овај законски основ, а бранилац окр. ВВ адв. ВА жалбу по овом основу није образлагао, али ће њихове жалбе бити цењене и у погледу одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи у смислу чл. 383 ЗКП-а.

Бранилац окр. АА, адв. АБ, побијајући првостепену пресуду због одлуке о казни и о одузимању имовинске користи истиче да је више него очигледно да је суд као отежавајућу околност у односу на окр. АА, ценио да се против њега воде још два кривична поступка пред Окружним судом у Београду-Посебно одељење у којима је неправноснажним пресудама оглашен кривим, даље се у жалби истиче да је нејасно како је суд утврдио да је АА, за превоз сваког лица узимао најмање по 150 еура по човеку.

Бранилац окр. ББ, адв. БА, у жалби истиче да првостепени суд није на

адекватан начин ценио олакшавајуће околности посебно чињеницу да је ББ, породичан човек и да има двоје малолетне деце. Даље се у жалби истиче да је одлуку о одузимање имовинске користи суд донео паушално и да окривљени ББ, никада није изјавио да је прибавио 2.000 евра на име противправне имовинске користи.

Бранилац окр. ГГ, адв. ГА, у жалби истиче да је казна изречена окр ГГ, престрога да не одговара тежини дела и друштвеној опасности истог а да је првостепени суд дао мањи значај олакшавајућим околностима од оног који стварно имају. У жалби се даље наводи да је суд обавезао оптуженог да плати имовинску корист противно законским одредбама на које се суду позива у пресуди.

Бранилац окр. ДД и ЂЂ, адв. ДА, побијајући првостепену пресуду по овом основу истиче да је казна затвора изречена ДД, несразмерно велика у односу на друге оптужени а разлози у пресуди нису наведени а да код њега постоје бројне олакшавајуће околности које нису узете у обзир у односу на окривљеног ЂЂ, у жалби се истиче да је он учествовао у мањем броју случајева превоза лица, да је хранилац породице. Бранилац у жалби даље наводи односно предлаже да се укине одлука о одузимању путничког возила марке „аа“ од окривљеног ДД, јер је његово основно средство за рад са којим једино може да издржава своју породицу.

Бранилац окр. ЕЕ, адв.ЕА, побијајући ожалбену пресуду због одлуке о казни своди свој навод на оспоравање утврђеног чињеничног стања али ће његова жалба бити цењена и у погледу одлуке о казни у смислу чл.383 ЗКП-а.

Бранилац окр. ЖЖ, адв. ЖА, побијајући првостепену пресуду због одлуке о казни истиче да је изречена казна превисоко одмерена те да првостепени суд није правилно оценио као посебно олакшавајуће околности његову животну доб и породичне прилике искрено држање пред судом и да има места изрицању блаже затворске казне.

Бранилац окр. ЗЗ, адв. ЗА, у жалби истиче да је казна изречена окр. ЗЗ, престрога да постоји услови да се побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о казни и да његово учешће у радњама због којих је осуђен не заслужују тако високо одмерену казну. У жалби је даље наведено да је првостепени суд непотребно одузео путнички аутомобил те да се одбрана противи одлуци о обавези плаћања 2.000 еура јер окр.ЗЗ, такву противправну имовинску корист није прибавио.

Бранилац окр. ИИ, адв. ИА, у жалби истиче да је одлука о санкцијама предимензионирана а да је одлука о одузимању имовинске користи крајње неприхватљива.

Бранилац окр. КК, адв. КА, у жалби истиче да је суд могао изрећи и блажу казну јер је окривљена мајка троје деце и да сама живи у заједници са својом децом да је запослена и да сопственим радом стиче средства за егзистенцију своје породице.

Апелациони суд у Београду, налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције, коју ће изрећи окривљенима ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЖЖ, ЗЗ, ЈЈ и КК, имао у виду све околности из чл.54 КЗ-а, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљених првостепени суд је ценио чињеницу да се ради о породичним људима односно да је окр. ББ, отац двоје малолетне деце окр.ГГ и ДД, да су родитељи такође двоје деце од којих је по једно малолетно, да је окр. ЂЂ, отац двоје малолетне деце, окр. ЖЖ, да је отац троје пунолетне деце и да има петоро унучади са којима живи у заједничком домаћинству, да је окр. ЗЗ, отац двоје малолетне деце, да је окр. ЈЈ, отац једног малолетног детета те да је окр.КК, мајка троје деце стара између 14 и 23 година. Од отежавајућих околности на страни окривљених ББ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЖЖ, ЗЗ, ЈЈ и КК суд је ценио њихову ранију осуђиваност ценећи за сваког од окривљених посебно врсту и тежину кривичних дела као и време протекло од последње осуђиваности, с тим што је правилно у односу на окр. ЗЗ тој чињеници дао посебан значај. Првостепени суд је такође правилно ценио у односу на напред наведене окривљене и број предузетих радњи у оквиру учињеног продуженог кривичног дела као и значај предузетих радњи па је у односу на окр. ББ, ГГ, ДД и ЗЗ, ценио и чињеницу да су поред већег броја радњи имали и уочене значајније улоге у организовању извршења кривичног дела за које су оглашени кривим те и у ангажовању других оптужених. Првостепени суд је такође правилно утврдио да у односу на окривљене ЖЖ, ЈЈ и КК, има места примени института ублажавања казне из чл. 56 и 57 КЗ, налазећи у односу на окр. ЖЖ, као посебно олакшавајућу околност његову животну доб, чињеницу да је отац троје пунолетне деце и деда петоро унучади са којима живи у заједничком домаћинству, и да он највише доприноси издржавању своје многобројне породице као и релативно искрено држање пред судом и допринос који је дао утврђивању кривице других окривљених. Првостепени суд је такође правилно у односу на окр. ЈЈ и КК као посебно олакшавајуће околности ценио то што је окр. ЈЈ, рођени брат окр. ЗЗ, а окр. КК, са њим живи већ дуже време у заједници правилно налазећи за радње које су предузели а за које су оглашени кривим предузели у ситуацији у којој су се нашли због односа са окр. ЗЗ. Првостепени суд је у односу на окр. ЈЈ, ценио чињеницу да код овог оптуженог постоји извесно оштећење здравља што је утврђено на основу извештаја лекара интерне медицине, Поликлинике др Цветковић из Новог Сада. Првостепени суд је имајући у виду све напред наведене олакшавајуће као и отежавајуће околности **окр. ББ, изрекао казну затвора од 2 (две) године и 8 (осам) месеци, окр. ГГ, казну затвора од 2 (две) године, окр. ДД, казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, окр. ЂЂ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, окр. ЖЖ, казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, окр. ЗЗ, казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци, окр. ЈЈ, казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци и окр. КК, казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци,** имајући у виду степен повреде заштићених друштвених вредности, те степен кривице окривљених, правилно налазећи по мишљењу и овог суда, да ће се казном затвора на коју су окривљени осуђени, у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом чл.42 КЗ-а, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из чл. 4 став 2 КЗ-а. У односу на окривљене АА, окр. ВВ, окр. ЕЕ и окр.ИИ, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд није дао правилан значај

свим олакшавајућим и отежавајућим околностима, због чега је Апелациони суд у Београду, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казнама у односу на окр. АА, ВВ, ЕЕ и окр. ИИ. Апелациони суд у Београду, је од олакшавајућих околности ценио чињеницу да су у питању породични људи да је окр. АА, отац четворо деце од којих је двоје малолетно да је окр. ВВ, отац троје малолетне деце, да је окр. ЕЕ, отац једног малолетног детета а да је окр. ИИ, отац седморо деце старих између 8 и 25 година. У односу на окр. ВВ, као олакшавајућу околност ценио је чињеницу да он до сада није осуђиван док је у односу на окр. АА, окр. ЕЕ и окр. ИИ, ранију осуђиваност цењена као отежавајућа околност с тим што је у односу на окр. ЕЕ и окр. ИИ, ранијој осуђиваност дат посебан значај. Апелациони суд у Београду, је ценио и број предузетих радњи у оквиру продуженог кривичног дела као и значај предузетих радњи и то посебно у односу на АА и ВВ, код којих су уочене и значајније улоге у организовању извршења кривичних дела за која су оглашени кривим и ангажовању других оптужених. Као олакшавајућа околност у односу на окр. ВВ, цењена је чињеница да је својом одбраном делом дао допринос утврђивању кривице и других оптужених. Имајући у виду све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности Апелациони суд у Београду, је у односу на ове окривљене преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљене АА, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, ВВ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, ЕЕ, на казну затвора од 1 (једне) године и 2 (два) месеца и ИИ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, имајући у виду степен повреде заштићених друштвених вредности, те степен кривице окривљених, налазећи да ће се казном затвора на коју су окривљени осуђени, у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом чл.42 КЗ-а, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из чл.4 став 2 КЗ-а.

Окривљенима ББ, ВВ, ГГ, ЕЕ, ЗЗ, ИИ, применом одредбе чл. 63 КЗ у изречене казне урачунава се време проведено у притвору док се у односу на окр. ДД, ЂЂ, ЖЖ, ЈЈ и КК, такође применом одредбе чл. 63 КЗ у изречену казну урачунава време проведено за време лишења слободе у трајању од два дана.

Првостепени суд је на основу чл. 350 ст. 4 КЗ-а од окривљених ДД, ЗЗ и ЕЕ, одузео путничка возила ближе наведена у изреци ожалбене пресуде јер је утврђено да су наведеним возилима како стоји у изреци пресуде превозили стране држављане односно да су коришћени у циљу извршења кривичних дела за која су оглашени кривим па се наводи изјављених жалби којима се оспорава првостепена пресуда због одлуке о одузимања имовинске користи оцењују неоснованим.

Првостепени суд је такође одузео све мобилне телефоне и картице који су наведене и у потврдама о привремено одузетим предметима јер су исти коришћени ради успостављања договора и комуникације између окривљених а у вези извршења кривичног дела за шта је првостепени суд дао јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, због чега се и супротни жалбени наводи окривљених и њихових бранилаца оцењују као неосновани.

Од окривљених ББ и ДД, одузет је и новац пронађен код њих као део имовинске користи прибављен извршењем кривичног дела а окривљени су

обавезани да на име преосталог дела прибављања имовинске користи стечен извршењем кривичног дела плате и то АА, износ од 5.000 еура, окр. ББ, износ од 1.800 еура ВВ, износ од 1.000 еура ГГ, износ од 2.200 еур, ДД, износ од 1.160 еура, ЂЂ, износ од 1.170 еура, ЕЕ, од 720 еура, ЖЖ, износ од 540 еура, ЗЗ, износ од 2.000 еура и ИИ, износ од 1.000 еура. Првостепени суд је износ прибављене имовинске користи утврдио делом на основу одбране самих окривљених, а делом из транскрипата телефонских разговора у којима су окривљени међусобно комуницирали као и са осталим лицима на основу чега је и утврдио ове износе којима су окривљени и обавезани да плате као имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела.

У односу на окр АА, ГГ, ВВ, ББ, ЗЗ и ИИ суд је делом ценећи њихове одбране а затим износе утврђене слушањем телефонских разговора утврдио најмањи износ остварене имовинске користи. За окр.ББ прихваћен је навод из његове одбране да није зарадио више од 2.000 еура а у односу на окр. ВВ утврдио је износ имовинске користи упола мањи у износу од 1.000 еура имајући у виду да је ВВ учествовао у превозу 26 лица што је двоструко мањи у односу на 52 лица у чијем је превозу учествовао окривљени ББ а правилно ценећи да су њихове радње биле сличне и од исте важности те да им је и зарада била иста.

За окривљене АА и ГГ, првостепени суд је по слободној процени утврди противправну имовинску корист при томе ценећи добитке осталих оптужених наводе из појединих телефонских разговора из којих произлази да је окр. АА узимао од 100 до 150 еура по човеку где се негде наводи по 300 еура по тури а у вези разговора везаног за тачку 1 изреке ове пресуде наводи се износ од 650 еура за превоз четири лица док се за ГГ наводи да је за превоз три лица узео 600 еура што је било 200 еура по човеку. За радње под тачком 2 изреке ове пресуде за окр. ГГ из телефонског разговора је утврђено да је 450 еура за превоз два лица. Ценећи као утврђено из исказа страних држављана да су за укупан илегалан превоз плаћали око 3.000 еура по особи првостепени суд правилно изводи закључак да су се сви окривљени уграђивали у наведени износ заједно са НН лицима свако сразмерно својим радњама и улогама.

За окр. АА суд је правилно утврдио да је узимао најмање 150 еура по човеку што за укупно 35 лица у чијем је недозвољеном превозу учествовао произилази да је остварио корист у износу од најмање 5.000 еура. На основу свега напред изнетог суд је у односу на окр. ГГ утврдио да је за свако лице узимао најмање по 100 еура што за 22 лица у чијем је превозу учествовао износи 2.200 еура.

У односу на окр. ЗЗ и окр. ИИ најмањи износ стечене противправне имовинске користи суд је утврдио делом из одбране окр. ИИ делом из одбране окр. ЗЗ. У одбрани окр. ИИ је изјавио да је од септембра 2006. до априла 2007. године зарадио износ од 2 до 3.000 еура и да је од ЗЗ добијао износ од 50 еура по човеку па је тако утврђен најмањи износ у односу за окр. ИИ од 1.000 еура док је у односу на окр. ЗЗ тај износ двоструко већи ценећи значај његових радњи па је утврђено да се ради о износу од 2.000 еура.

У односу на окр. ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и окр. ББ суд је износ прибављене противправне имовинске користи утврдио на основу одбрана наведених окривљених као и на основу слушаних телефонских разговора па су утврђени тачни износи добијене накнаде за сваку учињену радњу па и укупан износ противправне стечене имовинске користи.

На основу свега напред изнетог жалбе окривљених и њихових бранилаца којима се пресуда оспорава због одлуке о трошковима кривичног поступка и одузимању имовинске користи су оцењени неоснованим.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде, а на основу члана 391 став 1 и члана 388 ЗКП-а.

**Записничар,
Александар Багаш**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Зоран Савић**

Д-на:

1. Вишем суду у Београду-Посебно одељење 30 отправака
2. Тужилаштву за организовани криминал 1 отправак

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Светлана Антић